

Beste allen,

Dank om hier vandaag zo talrijk aanwezig te zijn in Brugge om samen met het WGK na te denken over de toekomst van de thuisverpleging. Sta me toe als opwarmer bij de opening van deze academische zitting u 10 dimensies en speerpunten op te lijsten en te illustreren, dimensies en speerpunten die volgens het WGK het DNA uitmaken van de thuisverpleging van de toekomst.

1. Thuisverpleging 2.0 is een onmisbare schakel in het netwerk van de gezondheidszorg.

De huidige transitie in de gezondheidszorg wordt gekenmerkt door de ontwikkeling van transmurale zorg zoals thuishospitalisatie waarover we het hier vandaag nog zullen hebben enerzijds, maar ook door een verdere verkorting van de ligduur in het ziekenhuis en een sterke groei van het aantal chronisch zieken met bijzondere zorgbehoeften en toenemende zorgzwaarte anderzijds. Hierdoor komt de rol van thuisverpleging in het netwerk van de gezondheidszorg meer dan ooit in the picture. Zonder goede thuisverpleging dreigt het zorgsysteem uit balans te raken.

2. Thuisverpleging 2.0 heeft nood aan vele handen

De demografische evolutie zorgt voor vele uitdagingen, maar tegelijk ook voor opportuniteiten. Op het vlak van de arbeidsmarkt waarmee de samenleving te maken krijgt nopen deze aspecten tot een grotere alertheid van het beleid. Zonder passende beleidsmaatregelen dreigt het risico dat de sector van de thuisverpleging in overlevingsmodus terecht komt en dat de beschikbaarheid ervan in het gedrang komt. Dit gevaar moet worden afgewend. We kunnen (ons) geen patiëntenstops aanvaarden (veroorloven).

Het belang van de inzet van de juiste competenties op de juiste plaats zal ongetwijfeld toenemen.

3. Thuisverpleging 2.0 is innovatieve zorg.

Thuisverpleging is – zoals reeds vermeld - een uitdagende sector: een sector in groei, een sector met veel complexiteit en variatie in de job.

Er wordt continu ingezet op innovatie van de zorgprocessen en de ontwikkeling van de medische technologie wordt stelselmatig geïntegreerd.

Het Fonds Dr Daniël De Coninck, in het kader van de KBS, kan hierbij een belangrijke rol spelen.

4. Thuisverpleging 2.0 blijft warme en aandachtige zorg

Thuisverpleegkundigen verlenen zorg aan anderen zoals zij zelf behandeld zouden willen worden, vanuit een diepe medemenselijkheid. ‘Het hoofd blijft koel, het hart is warm’, zei iemand ooit. Communicatie met de patiënten en hun mantelzorgers is van cruciaal belang om optimaal te kunnen aansluiten bij hun belevingswereld en behoeften. Thuisverpleging is

warme en nabije zorg. Thuisverpleging is handelingsgericht, evenwel met een persoonsgerichte blik.

5. Thuisverpleging 2.0 is kwalitatieve zorg.

Kwaliteit wordt permanent bewaakt. Het is een van onze leitmotieven. Vele WGK-provincies bezitten een internationaal accreditatiecertificaat. Inzet op datamanagement en patiëntenevaluaties zorgen ervoor dat de zorgaanpak permanent wordt gemonitord. Kwaliteitsteams zijn in alle diensten stevig verankerd.

6. Thuisverpleging 2.0 heeft nood aan een aangepast financieel kader

Het huidige financieringsmodel is outdated en wellicht ontoereikend in het licht van de uitdagingen waarmee we worden geconfronteerd. Het financieringsmodel vraagt om een grondige vernieuwing. In de loop van deze academische zitting wordt hierover meer toelichting gegeven. Hierbij moet ook aandacht worden geschonken aan de kosten voor patiënten, onder meer op het vlak van kosten waarvoor geen terugbetaling vanuit de overheid voorzien is.

7. Thuisverpleging 2.0 vergt specifieke skills

Het is geen luxe om in de curricula voor verpleegkundigen grotere aandacht te besteden aan de rol van de thuisverpleegkunde en de specifieke vaardigheden die hierbij vereist zijn. De diensten voor thuisverpleging zetten in op permanente vorming en bijscholing. Naarmate de huisartsen minder en minder huisbezoeken verrichten worden de oren en de ogen van de thuisverpleegkundigen cruciaal, en dit in de toekomst nòg meer dan vandaag. Via feedbacks en signalen van de medewerkers creëren we een open leerklimaat.

8. Thuisverpleging 2.0 is meer dan curatieve zorg

Thuisverpleging zet niet alleen in op curatieve zorg maar ook op secundaire en tertiaire preventie bv via het stimuleren van compliance van de behandeling. De rol van de thuisverpleegkunde bij bijvoorbeeld diabeteseducatie kan niet onderschat worden. Bovendien stimuleert thuisverpleging zelfredzaamheid.

9. Thuisverpleging 2.0 heeft oog voor het welzijn van de medewerkers

Een van de essentiële componenten van het quintuple aim model is zorgen voor het welzijn van de medewerkers. Thuisverpleegkundigen zijn zich bewust van de uitdagingen van hun beroep. Een belangrijk element om de zorgtaken goed te kunnen uitvoeren is een goed werkklimaat waarbij wordt gezorgd dat verpleegkundigen professioneel worden ondersteund, waarbij plaats is voor onderlinge ondersteuning en waardering, waarbij ruimte is om elkaar een luisterend oor te bieden en waar successen kunnen worden gevierd.

10. En tot slot: thuisverpleging 2.0 - WGK is beregoed en moet dit blijven.